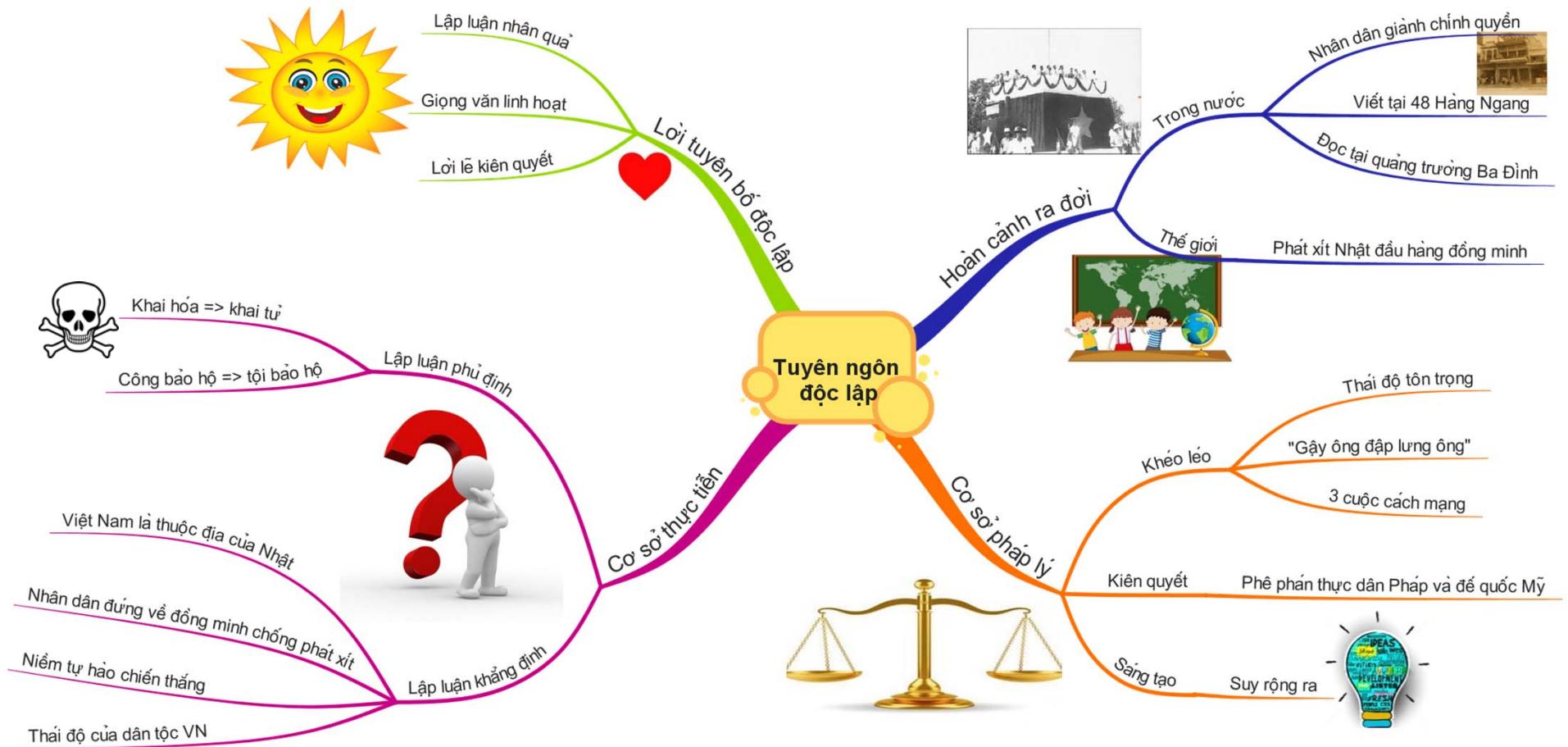

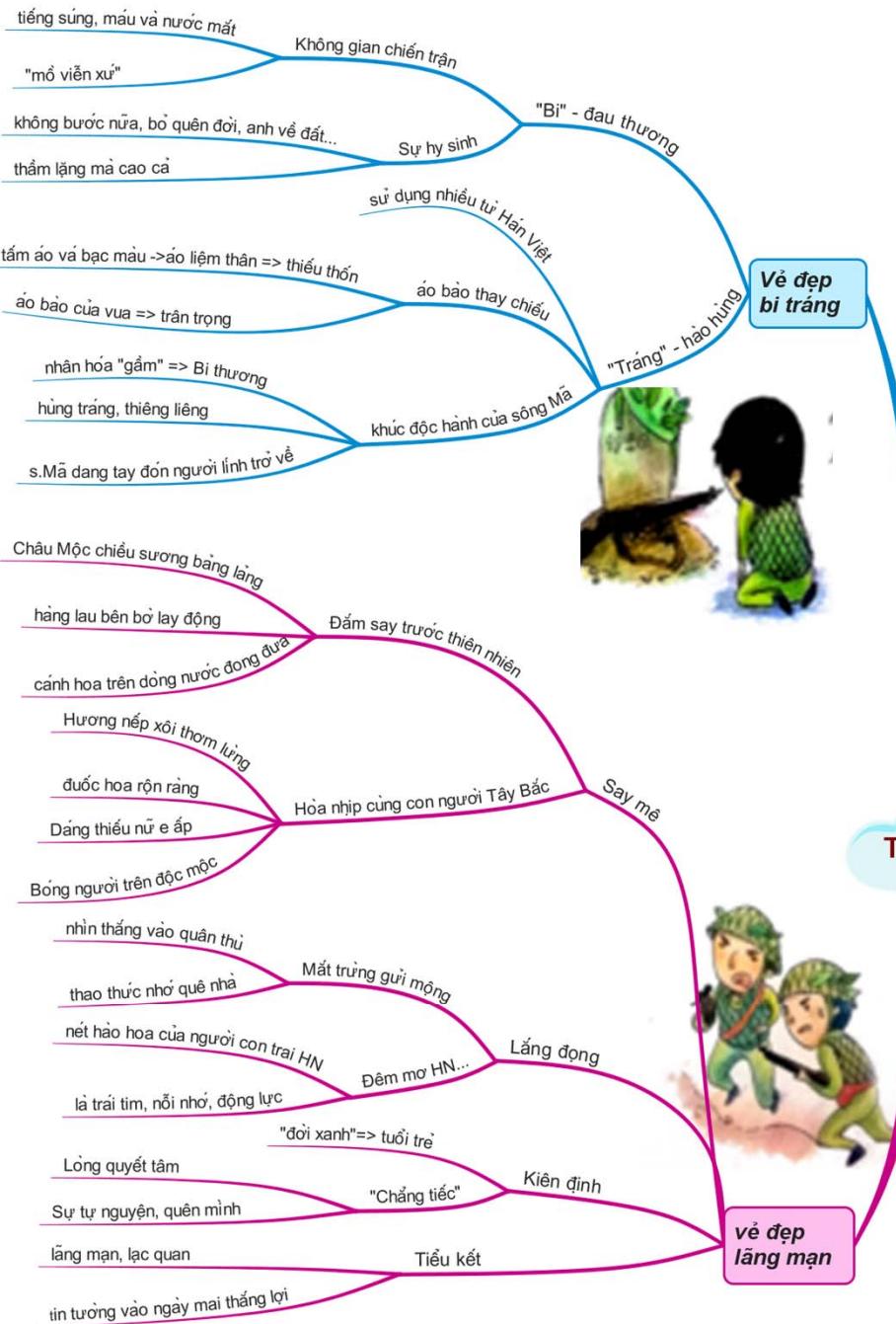

Sơ đồ tư duy

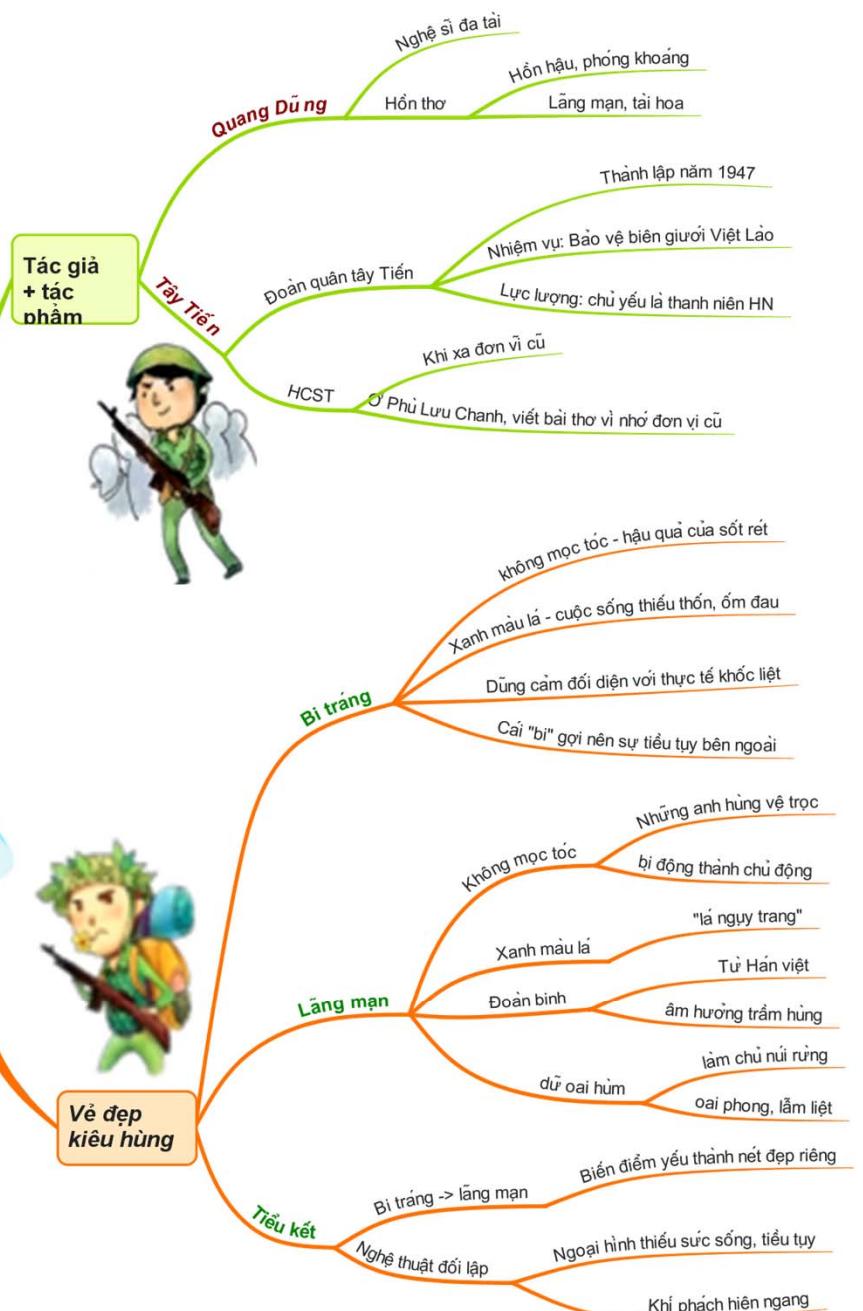
Ngữ Văn

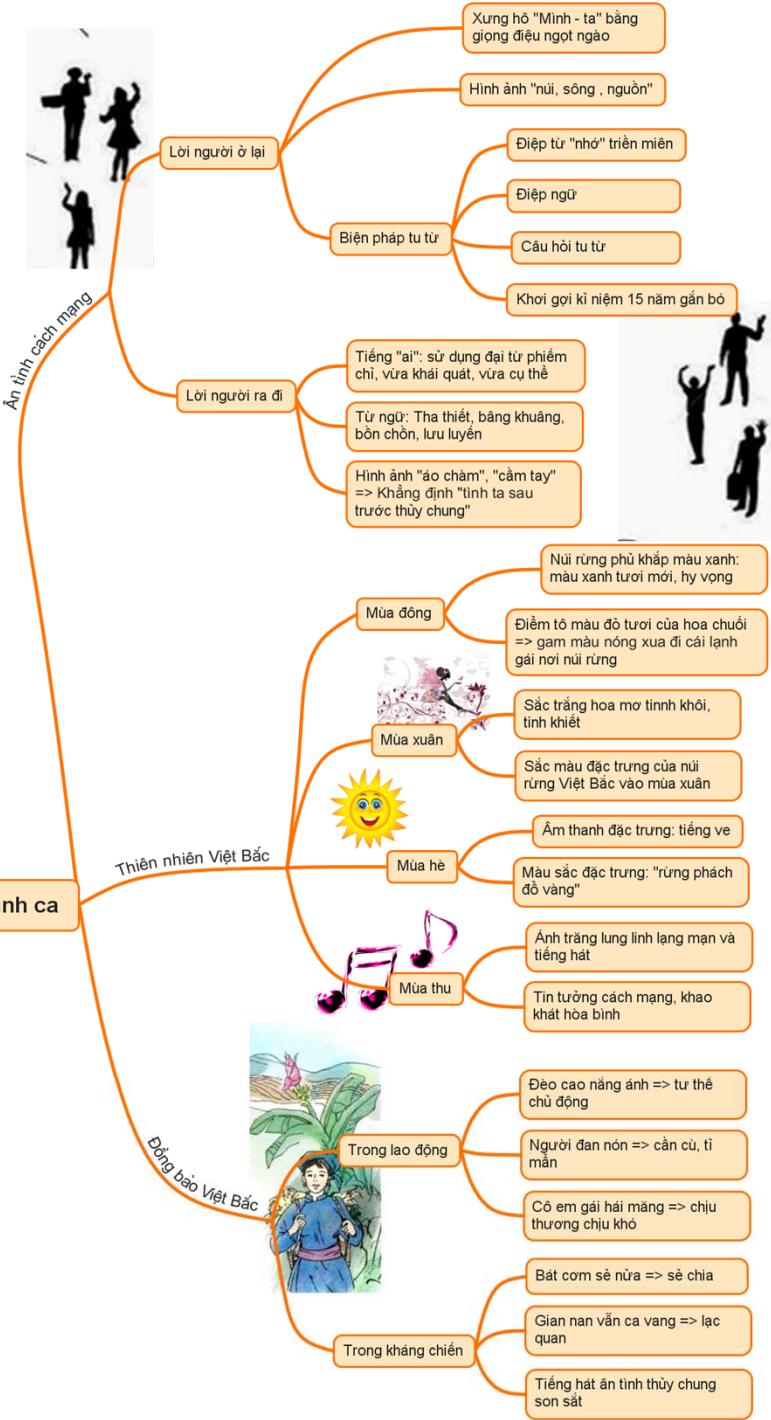
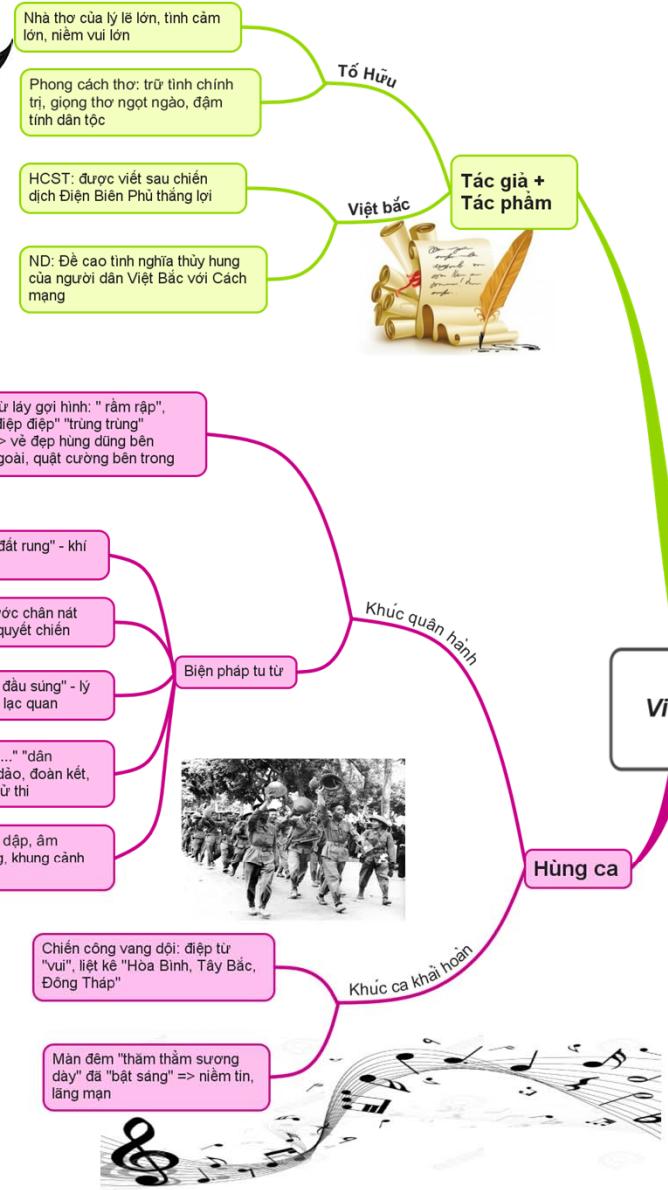
12

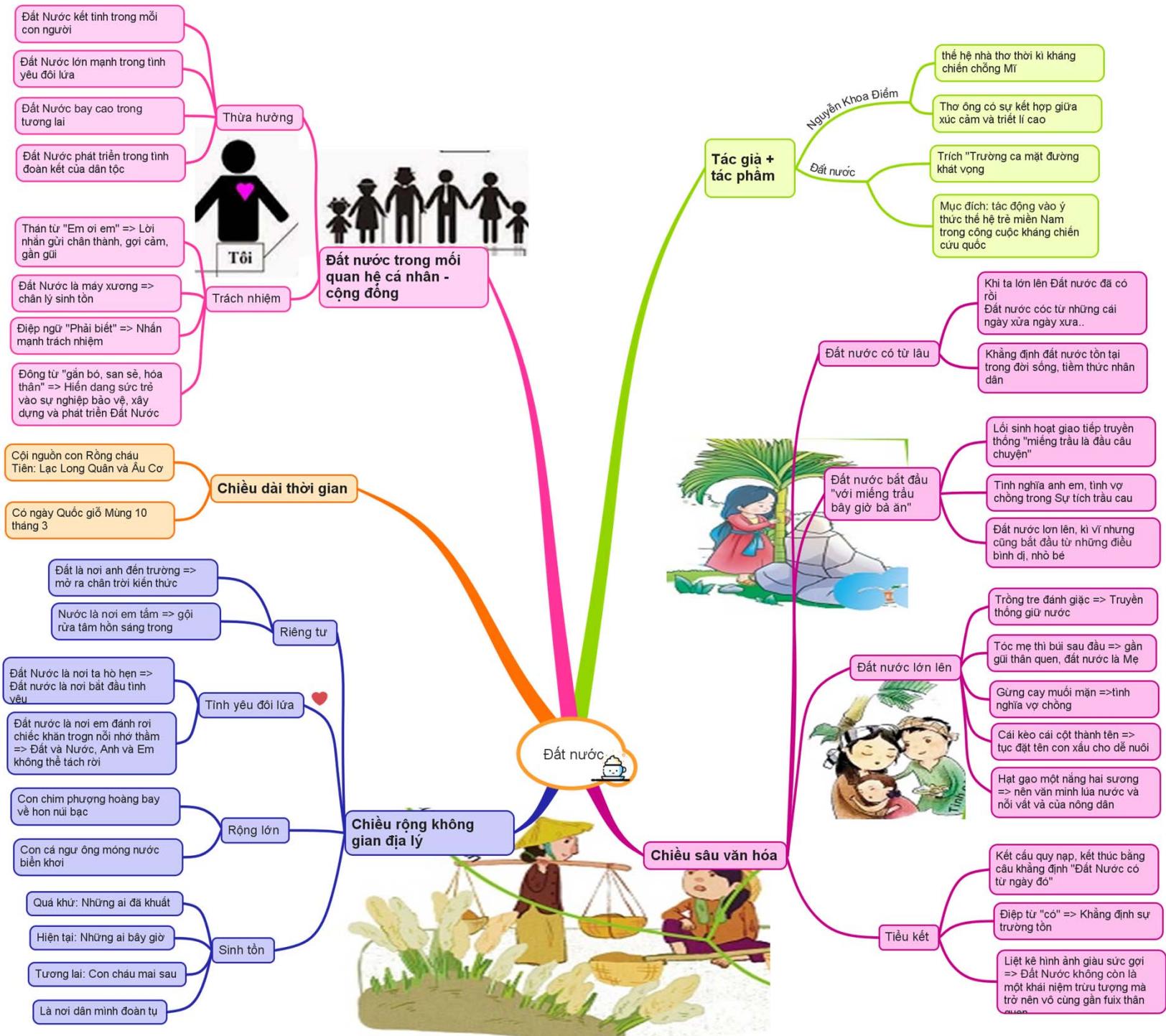

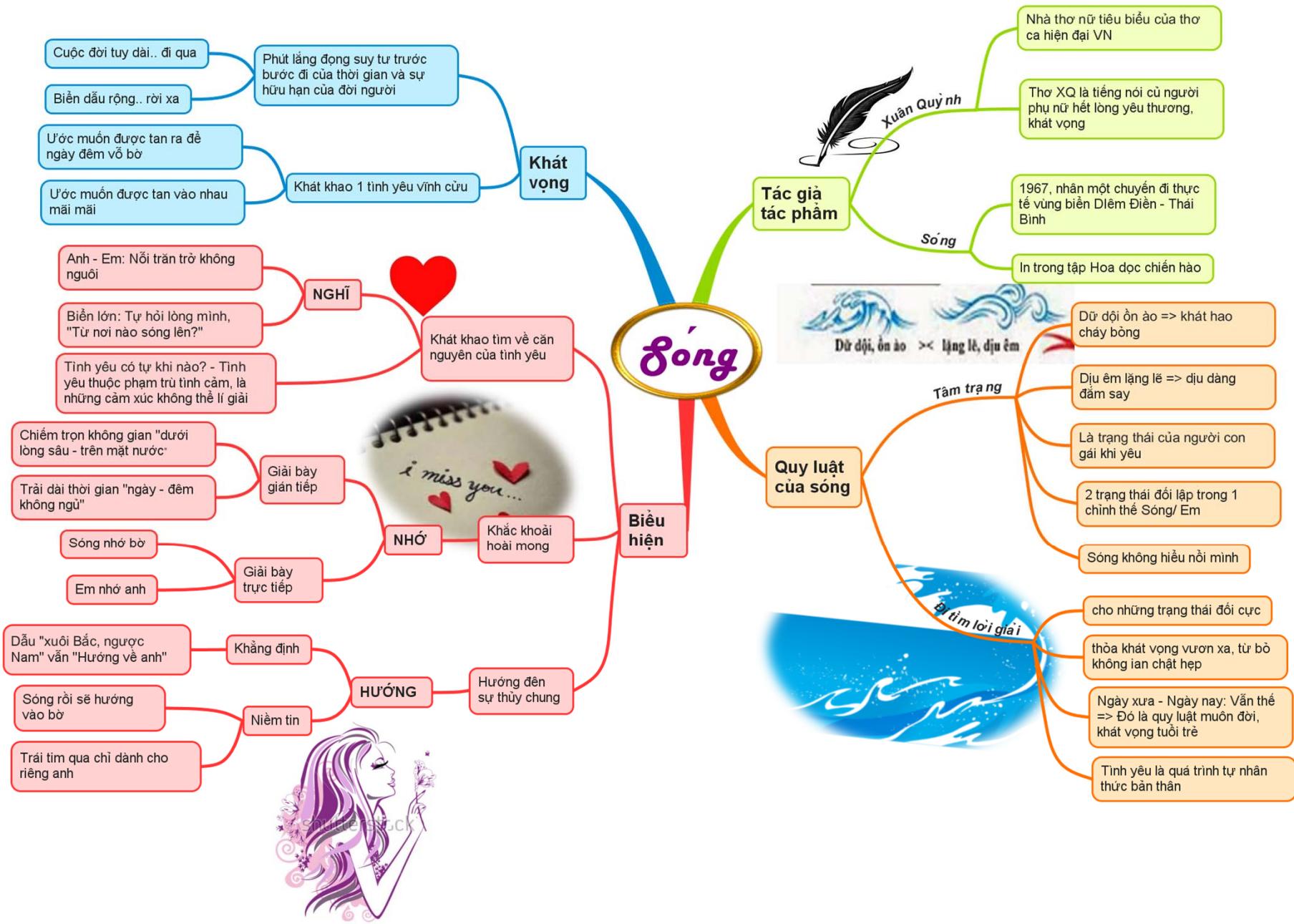

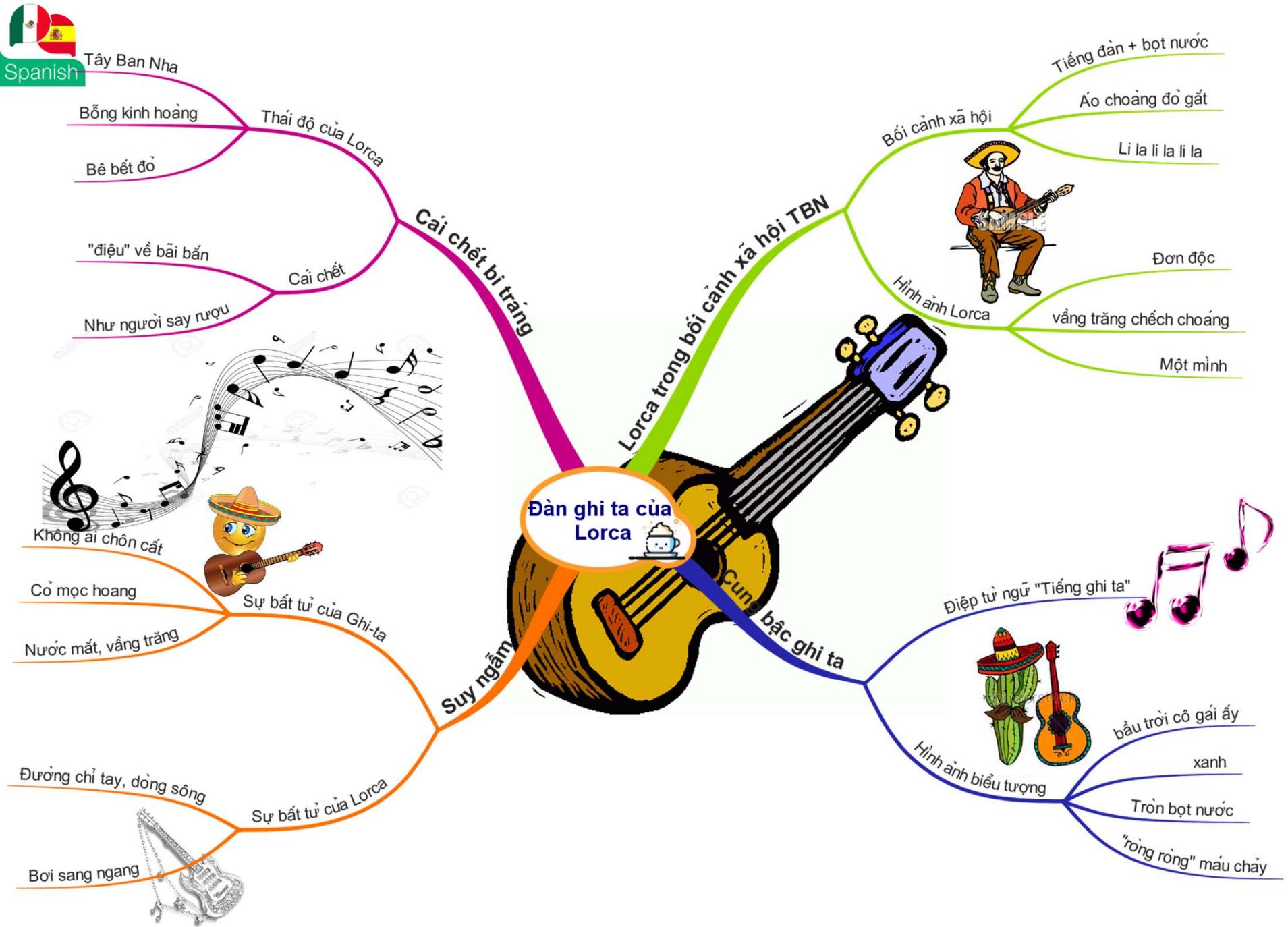
Tây Tiến

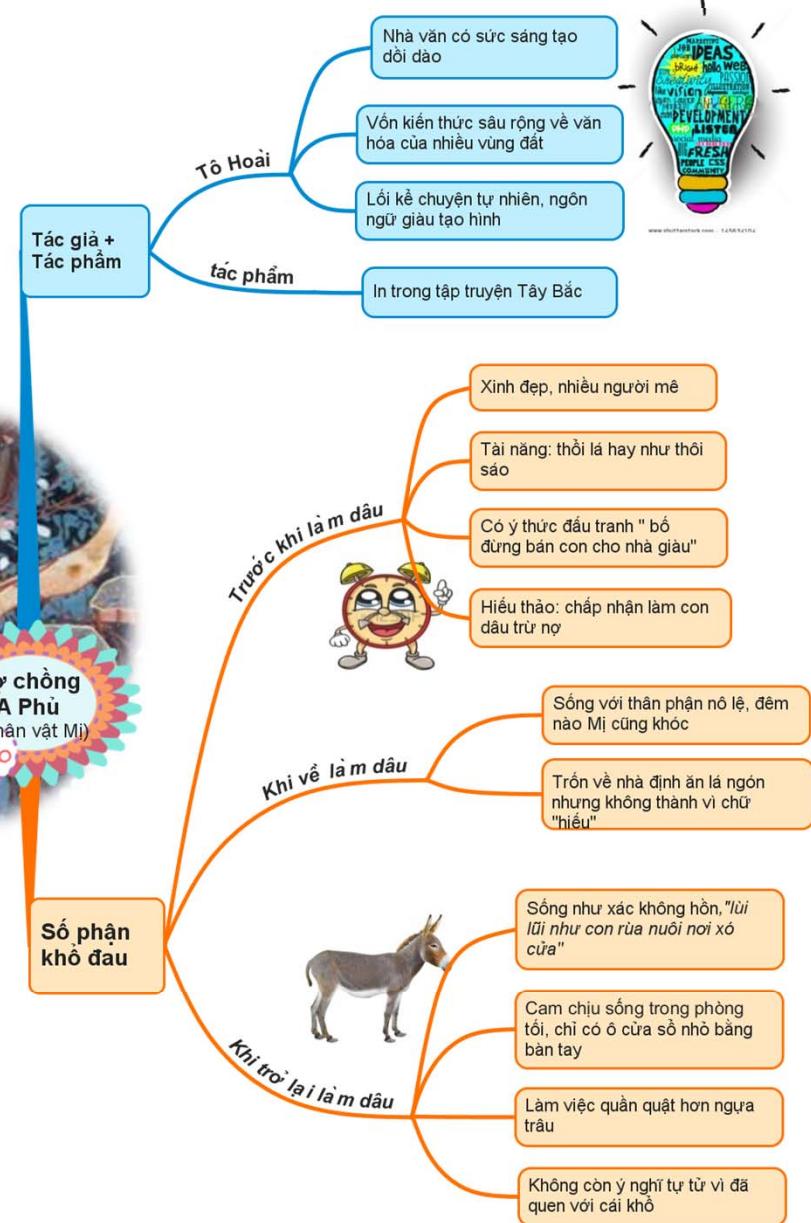
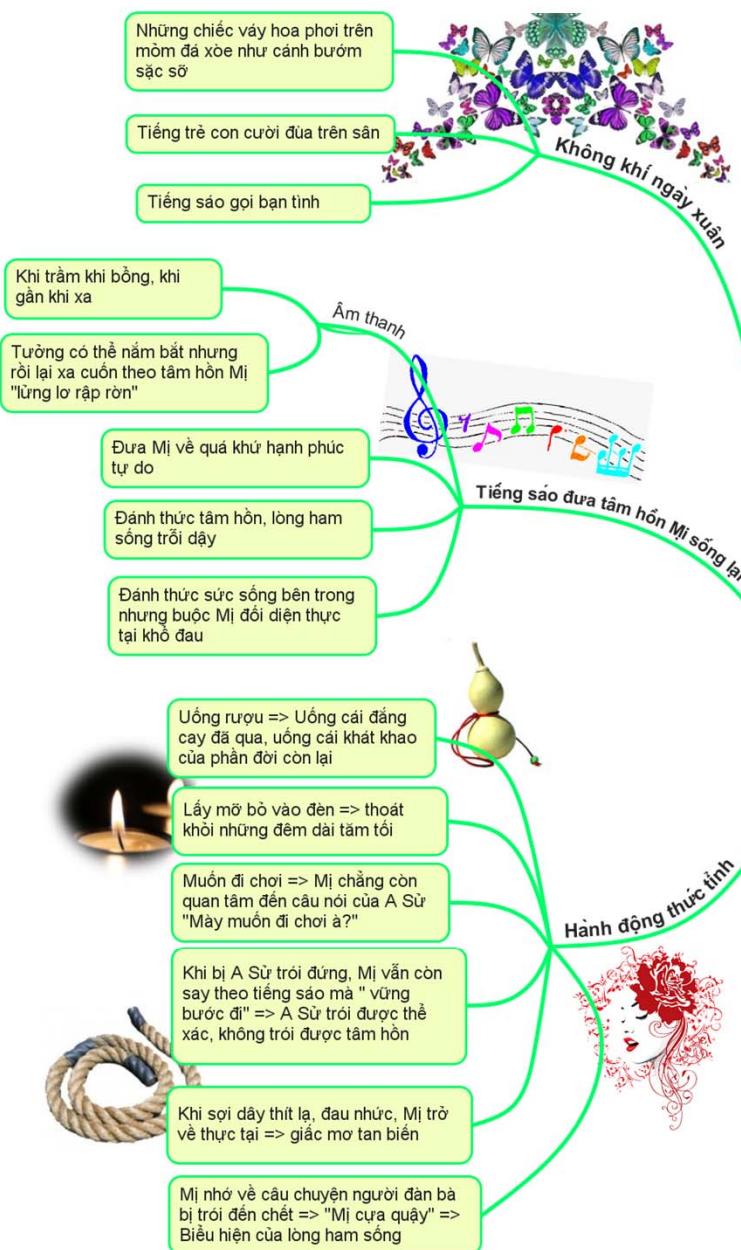

Hay chơi đùa với trẻ con

Vô tư

Chuyện lấy vợ cũng được quyết định trong chòc lát

Lúc đầu chỉ hò vui cho đỡ nhọc

Chợt nghĩ: "chả biết có nuôi nỗi không?"

"Chắc, kê" và dẫn thị về nhà

Giàu lòng yêu thương

Mặt phờ phờ, vênh lên tự đắc

Cười tưng bừng

Mắt sáng láp lánh

Một cái gì đó lạ lùng ...

Ngỡ ngàng, phản chấn

Về đến nhà

Khát khao hạnh phúc

Lo lắng, bồn chồn chờ mẹ về

Nôn nôn, nhắc mẹ "kia nhà tôi nó chào u"

Thở phào khi được mẹ chấp thuận

Bỗng nhiên thấy yêu thương, gắn bó với cái nhà

Một nguồn vui sướng tràn ngập

Hắn thấy có bồn phan phải lo cho vợ con sau này

Hắn muốn làm gì đó để tu sửa căn nhà

Ngoan ngoãn với mẹ khi bàn về chuyện chuồng gà

Bô vội vào miệng

Tránh nhìn mặt nhau

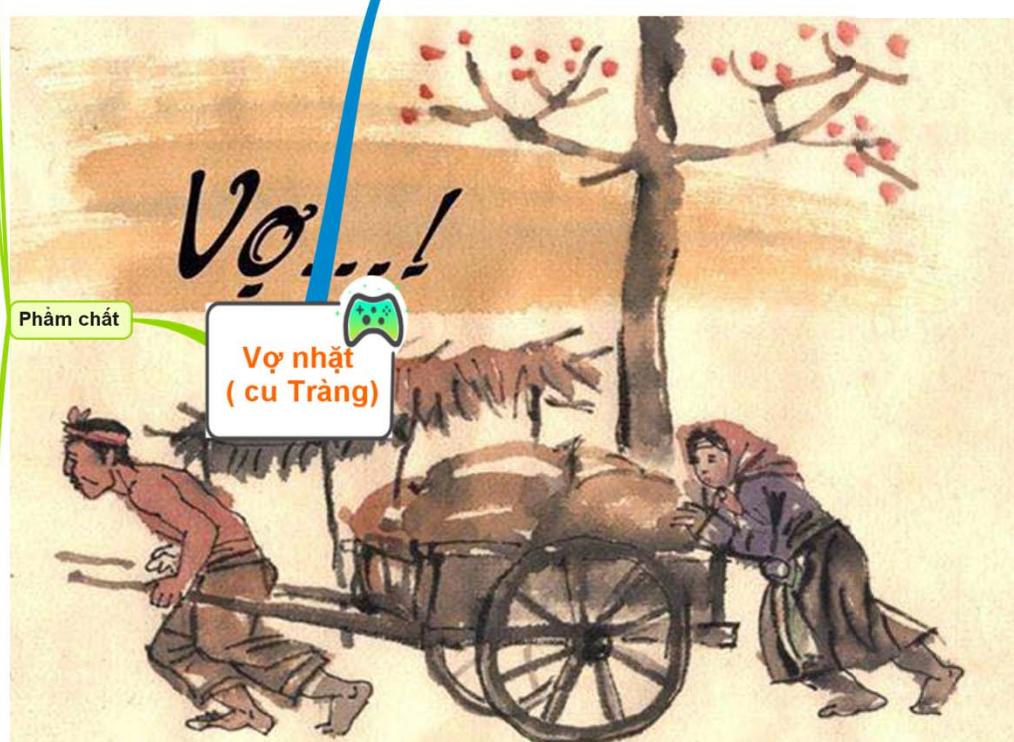
Hắn thấy hắn nên người

Muốn hòa cùng đoàn người đi phá kho thóc Nhật

Lá cờ đỏ bay pháp phổi => nhen nhóm niềm tin => hướng về Cách mạng

Sống có trách nhiệm

Hoàn cảnh

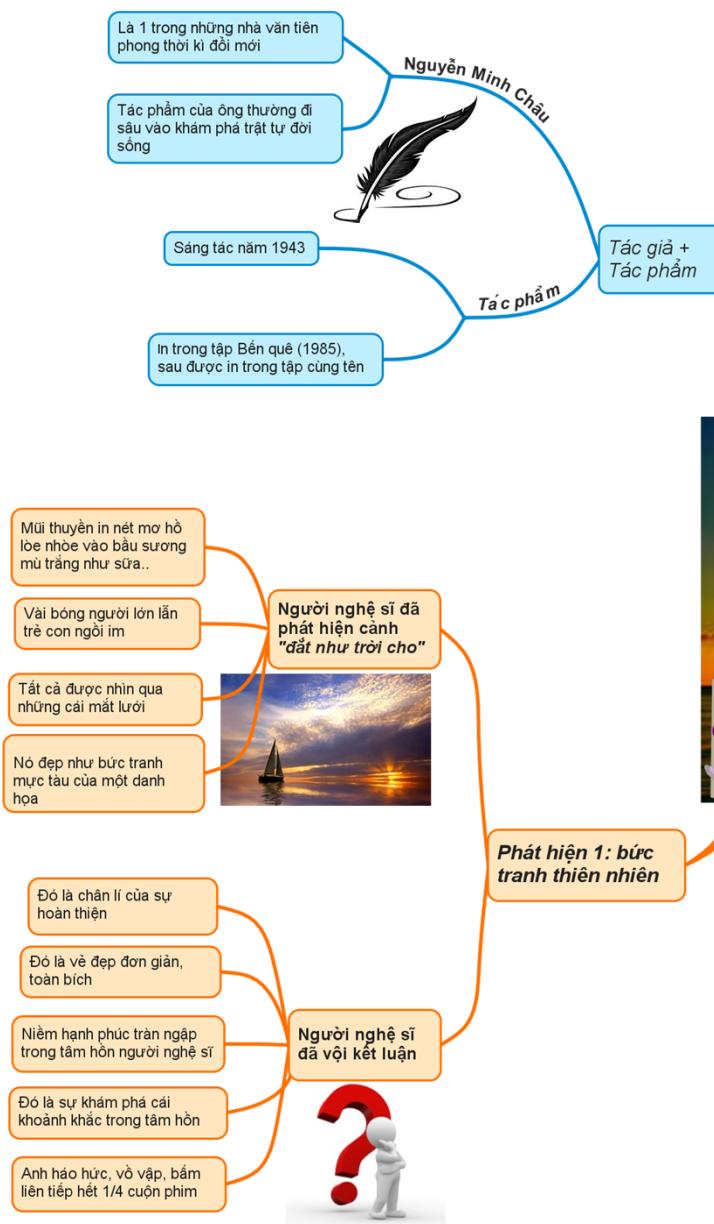
Nhà nghèo, sống cùng mẹ già

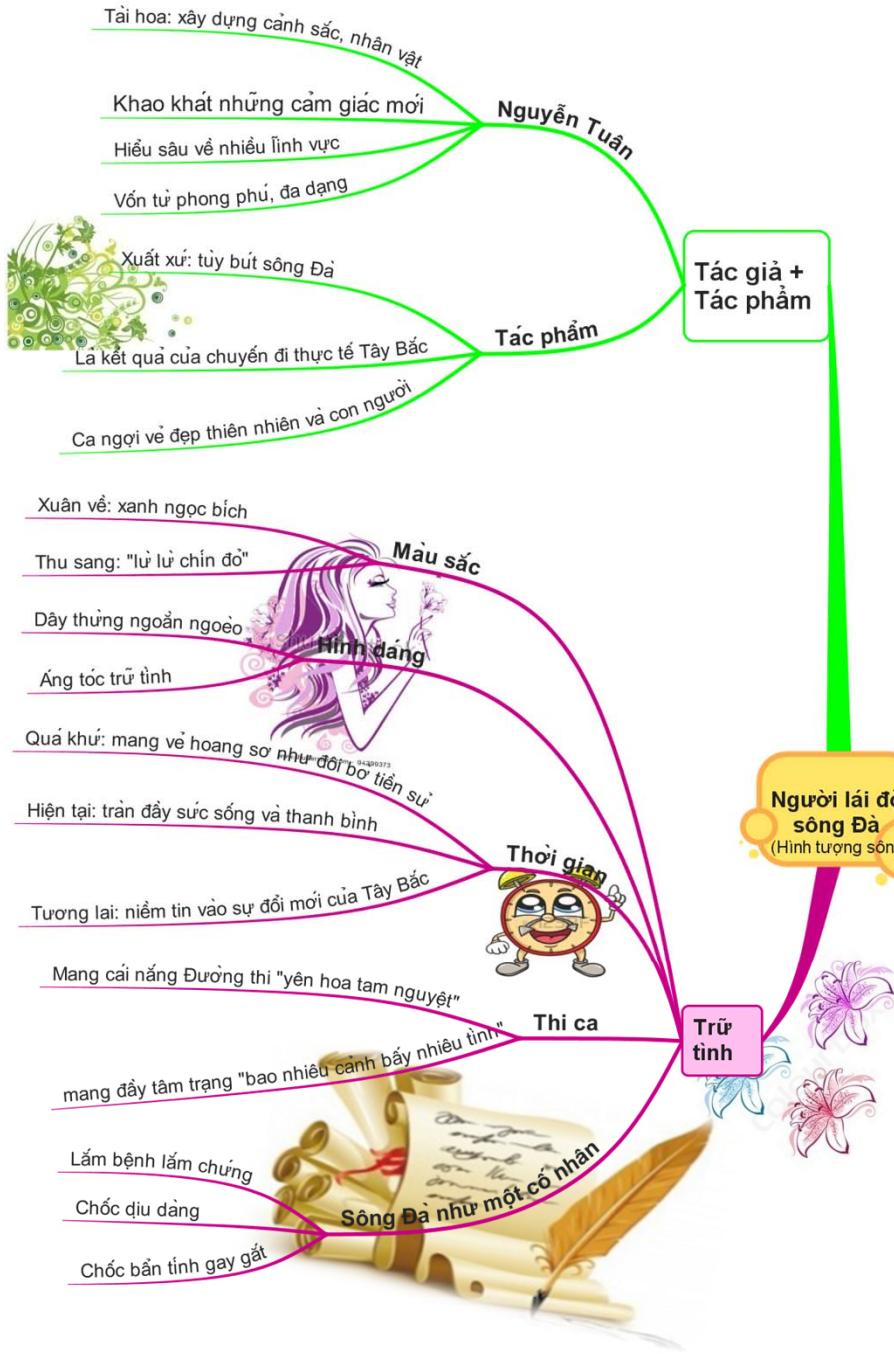
Thân phận: dân ngụ cư

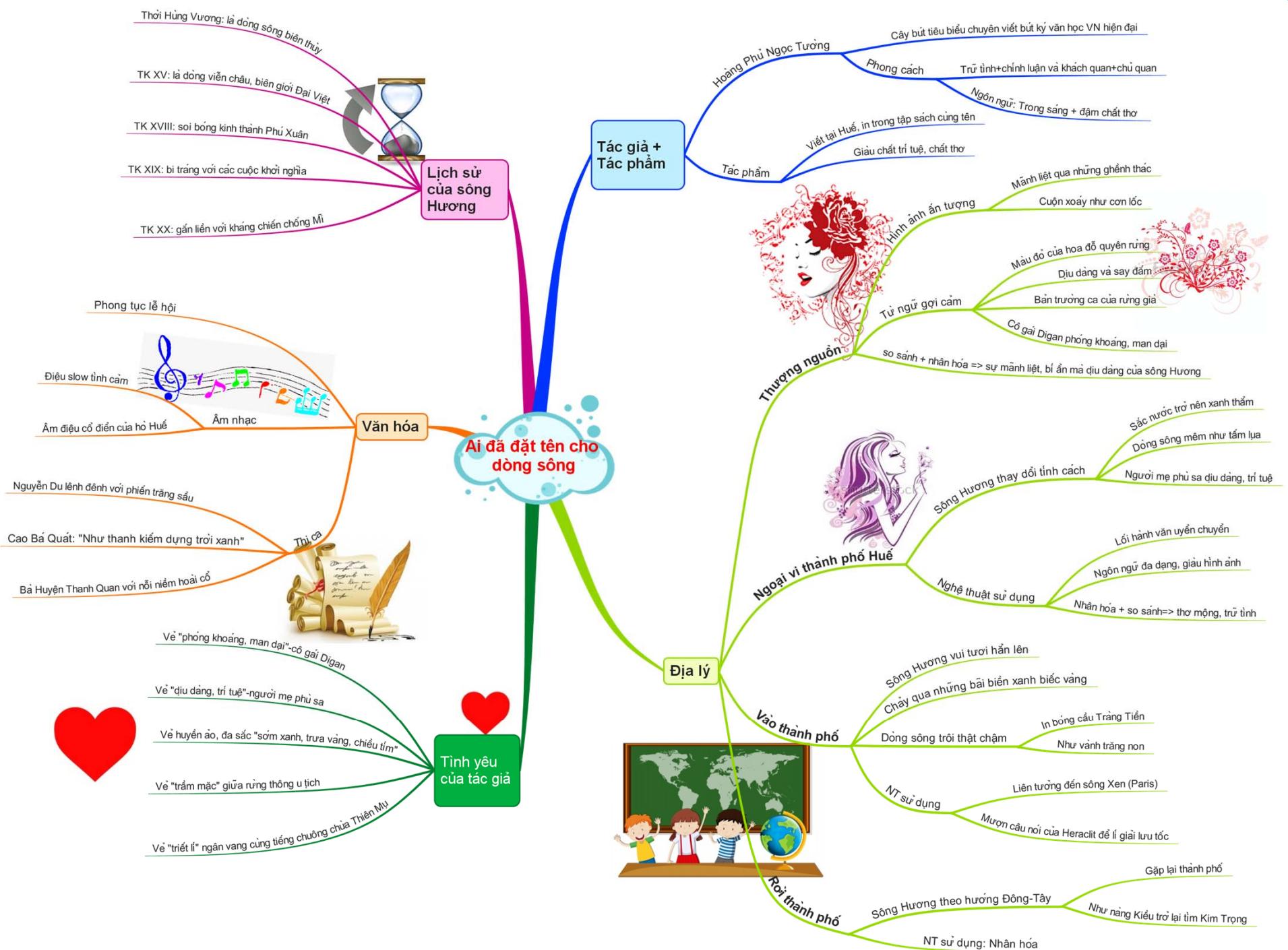
Nghề: kéo xe bò thuê

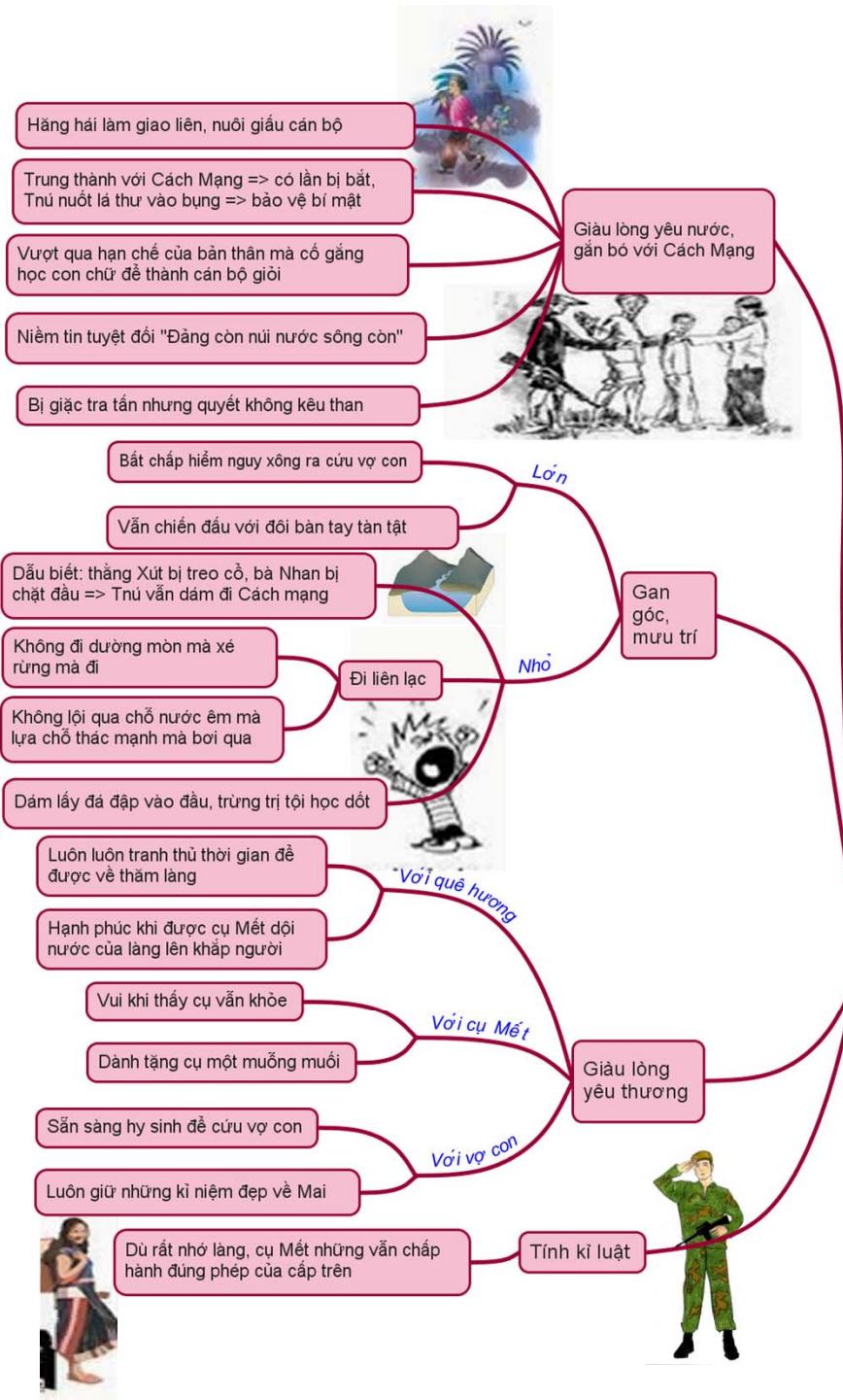
Ngoại hình: thô kệch, xấu xí

Nguyễn Trung Thành

Rừng xà xu

Tác giả
tác phẩm

Rung xà nu
(Trú)

Tính cách
diên hòn
cho người
dân Tây
Nguyên

Cành ngô

Mồ côi cha mẹ từ nhỏ

Lớn lên trong sự yêu thương
của cụ Mết, làng Xô Man

